

[Hauch.]

al den Udvikling, den kan faa, men jeg synes, det vilde være naturligt at skelne mellem den Eksportindustri, som kan skaffe sig Afsætningsmuligheder ude i Verden, og den beskyttede Hjemmeindustri, som lever udelukkende i Ly af den økonomiske Politik, der føres gennem Valutacentralen.

Jeg har gerne villet gøre disse Bemærkninger, dels for at rette nogle Misforstaaelser, som jeg skønner har været almindelige, dels for at rette en indtrængende Appel til den høje Regering om i saa stor Udstrækning som muligt at udnytte vore Salgsmuligheder til Gavn for Landbruget og til Gavn for hele det samlede Samfunds Økonomi.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) udtalte ved Lejlighed i sin Tale, at han kunde jo ikke fremføre noget, som var nyt. I det store og hele tror jeg ogsaa, vi vil kunne mødes i den Opfattelse, at det, efter at vi nu mangfoldige Gange har drøftet disse Spørgsmaal, vil være meget svært at fremsætte virkelig nye Synspunkter. Jeg tror derfor at kunne nøjes med faa Udtalelser i Anledning af det ærede Medlems Tale.

Jeg maa naturligvis være glad ved den Tillid, det ærede Medlem viser Udenrigsministeriet, og det gentagne Ønske om, at Udenrigsministeriet skulde paatage sig Ledelsen af den Indførselsbegrænsning, der foregaar. Jeg maa imidlertid sige, at ogsaa ud fra det Synspunkt om at fremme Landbrugets Afsætning, som det ærede Medlem naturligvis i første Række gjorde sig til Talsmand for, vil Udenrigsministeriet paa ingen Maade kunne lede dette Arbejde bedre end Handelsministeriet, og jeg kan dertil føje, at Paatagelsen af denne Virksomhed for Udenrigsministeriets Vedkommende vilde under de Forhandlinger, der foregaar med Udlandet, være en Vanskelighed. Derfor tror jeg ikke, at den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem anbefalede, vil være tilfredsstillende.

Det ærede Medlem omtalte de forskellige Erklæringer, der ved Lejlighed har været fremsat, og navnlig den Udtalelse, der er fremkommet fra det saakaldte blandede Udvalg. Jeg skal ikke styrte mig ind i en almindelig Diskussion om denne Erklærings Forhold til andre Udtalelser, men kun sige dette, at naar det ærede Medlem i Dag gengav det saaledes, at Erklæringen egentlig kun sagde, at de danske Forhandlere var tilfredse med de tyske Forhandlere, saa er det dog vist en for indskrænket Forklaring af, hvad der fremkom ved den Lejlighed. Jeg

ser ikke rettere — jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil kunne oplæse Udtalelsen paa en saadan Maade, at andre faar et andet Indtryk —, end at man ved den Lejlighed fastslog en almindelig Tilfredshed med det gunstige Forløb, som Samhandelen med Tyskland efterhaanden havde faaet. Dette udelukker naturligvis ikke, at man fra ærede Deltageres Side i denne Forhandling kunde have ønsket en endnu gunstigere Udvikling, en endnu større Afsætning for Danmark, men selve dette, at Bevægelsen er gaaet i den rigtige Retning, udtalte man, saa vidt jeg har forstaaet, i Erklæringen sin Tilfredshed med. Dernæst understregede man fra det ærede Medlems Side, at Tysklands Indførsel af en Række Landbrugsvarer var forøget i Aaret 1937, og at som Følge deraf den danske Andel i denne Indførsel var gaaet ned. Ja, dette er en Kendsgerning. Tyskland har i de forløbne Maaneder forøget sin almindelige Indførsel, dels vel nok af den Grund, at der er et noget voksende Forbrug i Tyskland, men dels ogsaa fordi Tyskland det foregaaende Aar havde haft Landbrugsforhold, der vanskeliggjorde det for Tyskerne at komme igennem med den Indførsel, som de havde haft tidligere Aar; men, som det ærede Medlem har understreget, og som vi alle ved, er Tyskland da nødt til at søge hen med sine Indkøb der, hvor de er i Stand til at opnaa, at man køber tyske Varer til Gengæld i et for Tyskland tilfredsstillende Omfang, og vor Mængde af Køb — det bliver jeg vist i hvert Fald ikke uenig med det ærede Medlem om — maa være og blive afgørende for, hvor meget vi kan komme til at udføre til Tyskland.

Vi staar da ved vort sædvanlige Diskussionsemne: Hvem bestemmer, hvad der købes fra dansk Side i Tyskland? Herom maa jeg for min Del tro, at alle, der vil se nogenlunde koldsindigt paa disse Forhold, maa erkende, at saa mægtig den nuværende Regering end anses for at være, saa er der dog Grænser for Regeringens Magt over Begivenhedernes Udvikling baade i Danmark og andetsteds, og Regeringen evner ikke mere end at stille de saakaldte Indførselsmuligheder til Raadighed. Paa hvilken Maade disse giver sig Udtryk i Køb, afhænger af en Mængde økonomiske Forhold, som ingen Regering, saa længe Verden er organiseret som nu, kan blive bestemmende for. I Aarets Løb har der paa ethvert Tidspunkt for de forskellige Varegrupper været Indførselsmuligheder i rundeligt Omfang. Indførselsmulighederne er i 1937 blevet benyttet betydeligt bedre end i 1936, men aldrig saaledes, at man blot nærmede si